

Від великого до смішного

Станіслав Стриженюк

“ПЛАТОН МІЙ ДРУГ, А МОВА УКРАЇНСЬКА”

“В малій літературній формі, ніби в краплині роси, відбивається Всесвіт і мікрокосм людської душі у неспокої”, — пише поет Станіслав Стриженюк у своїй новій книжці “Екслібриси: Епіграми, пародії, шаржі”. — Одеса: ОКФА, 2000. — 301 с.

Подасємо декілька віршів на літературні теми.

Тінь

Історія повтори зберегла.
І мусить знати навіть богомолець,
Двомовність — тінь двоголового орла,
Від стін Кремля — до самих до околиць.

Заповіт

Мужам державним заповідь еллінська:
“Платон мій друг, а мова українська”.

Про мову

Так, наша мова — солов’їна,
Та катерининським пером
Вона, неначе Україна,
Навпіл розчахнута Дніпром.

Скарга читача

Купивши книгу, людоньки хороші,
Я з позовом звертаюся до вас.
Не жаль мені, що так вготив я гроші,
А страх, що автор вкрав у мене час.

Спогад про США

О, мова рідна! Сильна і крилата,
Земні слова великі і малі,
З тобою легше вештатись по Штатах,
Ніж бути сином рідної землі.

Перекладач

Перекладач, пом’явши твір у лапах,
Дух генія перетворив на запах.

Страх

У поета — власний путь.
Стережись! Перекладуть.

Шарж

Не будь діаспор і провінцій,
Куди б поділись українці?

Цілісність

У Шевченка не було дружини.
Гоголь вмер холостяком. Але,
Кажуть, що дружини — половини.
Що ж поробиш, Геній — то ціле.

Естет

“Естетика Шевченкова стара”, —
Прорік дивак з нової генерації.
І падав дьоготь з кінчика пера
Не на папір, а вже на совість нації.

Допомога

Поетові ніде, мій Боже,
Чужа земля не допоможе.
Допомагають рідні стіни...
Невже не в межах України?

